

Sygn. akt SZ XIII Ns-Rej. KRS (...)

Numer KRS (...)

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jankowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 30 listopada 2015 w S.

sprawy z wniosku K. S.

przy udziale (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o wszczęcie postępowania o przymuszenie do wykonania obowiązku rejestrowego

na skutek skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 12 maja 2015 w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

postanawia:

I. odmówić wszczęcia postępowania z urzędu,

II. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawcę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 sierpnia 2014 K. S. złożył do akt rejestrowych spółki dokumenty zawierające informację, iż w dniu 18 marca 2014 złożył na ręce wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. oświadczenie o rezygnacji z funkcji prezesa członka zarządu w ww. spółce. K. S. wniósł również o wszczęcie z urzędu postępowania celem wykreślenia jego osoby z rejestru. Do ww. pisma wnioskodawca dołączył załącznik w postaci oświadczenia o rezygnacji z funkcji prezesa zarządu z dnia 18 marca 2014, na którym widnieje wzmianka, iż oświadczenie to w dniu 18 marca 2014 otrzymał M. R. będący pełnomocnikiem wspólników: (...) S.A. w (...), G. R., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W dniu 12 maja 2015 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał postanowienie, w którym odmówił wszczęcia postępowania w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym o przymuszenie przedmiotowej spółki do wykonania obowiązku rejestrowego. W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, iż K. S. nie złożył skutecznego oświadczenia o rezygnacji z funkcji prezesa zarządu podanej spółki, albowiem jako jedyny członek zarządu oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji winien złożyć zgromadzeniu wspólników jako jej organowi upoważnionemu do powoływania i odwoływania członków zarządu, a nie samym wspólnikom. W ocenie referendarza doręczenie korespondencji skierowanej do wspólników nie jest prawidłowe, co zarazem czyniło złożone oświadczenie bezskutecznym, wobec tego jego mandat członka zarządu nie wygasł.

W dniu 10 czerwca 2015 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentowana przez K. S. złożyła skargę na powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie w całości. W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż w dniu 3 kwietnia 2014 odbyło się nieformalne zgromadzenie wspólników, na którym to pełnomocnik spółki (...) przedłożył oświadczenie o rezygnacji K. S. z funkcji prezesa zarządu spółki. Tym samym, zdaniem skarżącego, nastąpiło

także formalne przyjęcie tej rezygnacji przez zgromadzenie wspólników jako organ powołany do powoływania oraz odwoływania członków zarządu spółki. Na tę okoliczność przedłożono dowód w postaci dokumentu nazwanego „protokół z nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników” z dnia 3 kwietnia 2014, bez listy obecności.

Zgodnie z art. 39822 § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w razie wniesienia skargi orzeczenie referendarza traci moc, a sąd rozpoznaje sprawę jako sąd pierwszej instancji.

Sąd I instancji zważył co następuje:

W niniejszej sprawie skarga na orzeczenie referendarza okazała się niezasadna, a wniosek w przedmiocie postępowania przymuszającego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wnioskodawca wywodził swoje żądanie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2015, poz. 1142), zgodnie z którym w przypadku stwierdzenia, iż wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, nie zostały złożone pomimo upływu terminu, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do ich złożenia, wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin, pod rygorem zastosowania grzywny przewidzianej w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych (tzw. postępowanie przymuszające). Okolicznością faktyczną uzasadniającą powyższe żądanie stanowiło według wnioskodawcy skuteczne oświadczenie K. S. o rezygnacji z pełnienia funkcji prezesa zarządu wnioskodawcy i następczy brak zgłoszenia tej zmiany do Krajowego Rejestru Sądowego przez wnioskodawcę. Rzeczą sądu rejestrowego było zatem ustalenie, czy miało ono miejsce i czy zostało złożone wobec podmiotu uprawnionego do jego odbioru.

Niekwestionowana w tej sprawie była treść oświadczenia złożonego przez K. S., oceniając ją bowiem w świetle art. 65 k.c. należało dojść do przekonania, iż w sposób jasny oraz stanowczy wyraził on wolę rezygnacji z pełnienia mandatu członka zarządu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W przypadku takiej rezygnacji zastosowanie znajdują przepisy dotyczące wypowiedzianiu stosunku zlecenia z art. 746 § 2 k.c. Wola rezygnacji może być wyrażona w każdym czasie, przy czym staje się ona skuteczna z chwilą dotarcia do adresata w sposób umożliwiający zapoznanie się z nim. Zależnie od konkretnej sytuacji faktycznej, prawnej w spółce oraz jej struktury organizacyjnej złożenie oświadczenia o rezygnacji z funkcji członka zarządu może następować względem różnorodnych podmiotów. Jednolicie w orzecznictwie przyjmuje się, iż w sytuacji, gdy zarząd jest jednoosobowy lub gdy brak jest prokurenta oczywistym jest, iż ustępujący członek zarządu nie może złożyć oświadczenia o rezygnacji samemu sobie. Powinien je zatem złożyć organowi spółki bądź podmiotowi uprawnionemu do jej reprezentowania w takich sprawach albo podmiotowi uprawnionemu do powoływania zarządu.

Organem uprawnionym do powoływania członków zarządu w spółce wnioskodawcy, wobec braku rady nadzorczej, było zgromadzenie wspólników. Zauważyć także należy, iż w dniu 18 marca 2014 doszło do odwołania jedyne go prokurenta w spółce (...), zatem oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu mogło być skutecznie złożone wobec zgromadzenia wspólników i pełnomocnika je reprezentującego. Zapatrywanie to zostało zaakceptowane w judykaturze, gdzie wskazuje się, iż w przypadku powoływania członków zarządu przez zgromadzenie wspólników skuteczne jest złożenie rezygnacji właśnie temu organowi, nieskutecznie z kolei będzie jedynie powiadomienie wszystkich wspólników, pomimo zachodzącej tu tożsamości podmiotowej (tak wyrok SN z dnia 7 maja 2010 r. III CSK 176/09). Funkcjonalnie uzasadnia się to możliwością natychmiastowego powołania nowego członka zarządu, czego nie daje samo powiadomienie wspólników. K., oświadczenie takie może zostać skutecznie złożone również wobec pełnomocnika tego organu, na co pozwala dyspozycja art. 210 § 1 w zw. z art. 202 § 4 k.s.h. (tak wyrok z dnia 3 listopada 2010, V CSK 129/10).

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż umocowanie M. R. opierało się wyłącznie na oświadczeniach poszczególnych wspólników nie działających jednakże jako zgromadzenie wspólników, co podkreślał zresztą pierwotnie we wniosku z dnia 19 sierpnia 2014 K. S.. M. R. nie był zatem dniem 18 marca 2014 legitymowany do jego odbioru. Nie sposób również zgodzić się z wnioskodawcą, iż do rezygnacji z mandatu członka zarządu tej spółki doszło

podczas tzw. nieformalnego zgromadzenia wspólników w dniu 18 kwietnia 2014, gdyż fakt jego odbycia nie został przez wnioskodawcę wykazany.

Zgodnie z art. 240 ustawy z dnia 15 września 2000 r. kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 poz. 1030 ze zm.) uchwały można powziąć pomimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników jeśli cały kapitał zakładowy jest reprezentowany a nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia lub też wniesienia poszczególnych spraw do porządku obrad. Dowodem zwołania nieformalnego zgromadzenia wspólników są odpowiednio protokół zgromadzenia i lista obecności z podpisami uczestników zgromadzenia wspólników. To na wnioskodawcy ciążył obowiązek dowodowy wynikający z dyspozycji art. 6 k.c., który obligował go do wykazania kolejno odbycia tzw. nieformalnego zgromadzenia wspólników, obecności na nim całego kapitału zakładowego i że doszło na nim do przyjęcia oświadczenia K. S..

Mając powyższe na uwadze podnieść należy, iż wnioskodawca nie przedłożył na powyższe okoliczności żadnego dokumentu ograniczając się wyłącznie do przedłożenia kserokopii zatytułowanej „protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników”. Nie może być ona jednak uznana za dowód w sprawie, albowiem nie zawiera listy obecności, zatem nie można w żaden sposób na jej podstawie zweryfikować, kto był obecny podczas rzekomego zgromadzenia i czy w ogóle miało ono miejsce. Lista taka winna zawierać podpisy osób uczestniczących w danym zgromadzeniu, w założeniu zatem ma ona na celu weryfikację uczestnictwa poszczególnych osób podczas zgromadzenia i podejmowanych na nim czynności. Do tego zauważyć również należy, iż w postępowaniu opartym na dokumencie prywatnym źródłem wiadomości jest, zgodnie z art. 245 k.p.c., zawarte w nim i podpisane oświadczenie, stąd dla uznania kserokopii za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w niej treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Takim oświadczeniem jest umieszczone na kserokopii i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności kserokopii z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać kserokopię za dokument prywatny świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej. Natomiast bez wspomnianego poświadczenia kserokopia nie może być uznana za dokument. W niniejszej sprawie kserokopia nie została uwierzytelniona, nie posiada zatem cech dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c. W rezultacie na jej podstawie sąd nie mógł uznać, by dnia 18 kwietnia 2014 doszło do nieformalnego zgromadzenia wspólników, a co za tym idzie, by doszło na nim do skutecznego złożenia oświadczenia woli przez K. S. o rezygnacji z funkcji prezesa zarządu.

Należy również zauważyć, iż fakt odbycia nieformalnego zgromadzenia wspólników nie był podnoszony przez K. S. we wniosku z dnia 19 sierpnia 2014. Wskazał tam wprost, iż oświadczenie o rezygnacji z funkcji prezesa członka zarządu złożył na ręce wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Okoliczność odbycia nieformalnego zgromadzenia wspólników została podniesiona przez K. S. dopiero w skardze na orzeczenie referendarza sądowego odmawiające wszczęcia postępowania w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o KRS z uwagi na nieskuteczność oświadczenia o rezygnacji z funkcji członka zarządu wobec złożenia oświadczenia wspólnikom, nie zaś zgromadzeniu wspólników jako jej organowi upoważnionemu do powoływania i odwoływania członków zarządu.

W tych okolicznościach sąd rejestrowy nie miał zatem podstaw do działania z urzędu w trybie art. 24 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, z uwzględnieniem jego wyniku, Sąd oparł na art. 6948 § 1 k.p.c., zgodnie z którym koszty postępowania rejestrowego ponosi podmiot podlegający obowiązkowemu wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego. Na koszty złożyła się opłata stała od skargi na orzeczenie referendarza w kwocie 100 złotych. Z uwagi na oddalenie wniosku wymienione koszty w myśl powołanej ustawy ponosi skarżący.